

1 Persoanele fizice pot formula cerere prin care invocă apărarea unui interes legitim public:

- A. numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat;
- B. numai pe calea excepției de nelegalitate;
- C. numai dacă acțiunea este însoțită de o asociație, în calitate de organism social interesat.

2 Pot constitui obiect al acțiunii în contencios administrativ:

- A. acțiunile persoanelor fizice întemeiate pe încălcarea unui interes legitim public prin care se solicită daune morale;
- B. acțiunile introduse de asociații, în calitate de organisme sociale interesate, prin care se invocă un interes legitim public, subsidiar invocării unui interes legitim privat, decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele asociației, potrivit statutului;
- C. actele preparatorii emise de o autoritate publică în procesul de elaborare a unui act cu caracter normativ obligatoriu.

3 Nu pot fi atacate în contenciosul administrativ:

- A. actele administrative ale autorităților publice emise pentru aplicarea regimului stării de asediu sau al celei de urgență;
- B. actele care privesc statutul cadrelor militare și al forțelor de menținere a ordinii publice;
- C. actul unilateral cu caracter individual emis de o asociație fără scop patrimonial, în vederea atingerii obiectivelor stabilite prin Statutul Asociației, prin care se aduce atingere unui interes public protejat de lege.

4 Excepția de nelegalitate:

- A. este de competența instanței căreia i-ar reveni competența de soluționare a acțiunii principale având ca obiect anularea actului administrativ;
- B. nu poate avea ca obiect acte administrative cu caracter normativ;
- C. poate fi invocată numai până la primul termen de judecată.

5 Se poate adresa instanței de contencios administrativ:

- A. Avocatul Poporului, pentru anularea, pe calea excepției de nelegalitate, a unei ordonațe de guvern care încalcă Constituția;
- B. Ministerul Public, dacă apreciază că prin emiterea unui act administrativ normativ se vatămă un interes legitim public;
- C. autoritatea publică emitentă a unui act administrativ normativ nelegal pentru anularea acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice.

6 Plângerea formulată de persoana ce se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute de Legea 544/2001:

- A. este de competența secției de contencios administrativ a curții de apel în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice centrale;
- B. se judecă în procedură de urgență și este scutită de taxă de timbru;
- C. se soluționează în primă instanță de judecătorie prin hotărâre care se motivează în termen de 10 zile de la pronunțare.

7 Excepția de nelegalitate:

- A. poate fi invocată și cu privire la actele administrative cu caracter individual adoptate sau emise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004;
- B. este de competența curții de apel în a cărei rază teritorială este situat sediul autorității emitente;
- C. cu privire la Normele metodologice aprobate prin Hotărâre de Guvern este de competența exclusivă a Curții de Apel București.

8 Hotărârile Secției de judecători a Consiliului Superior al Magistraturii prin care se soluționează contestațiile judecătorilor nemulțumiți de calificativul acordat la evaluarea activității profesionale:

- A. pot fi atacate cu recurs, la secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel, după parcurgerea procedurii prealabile;
- B. pot fi atacate cu plângere ce se soluționează de Înalta Curte de Casație și Justiție prin hotărâre definitivă;
- C. pot fi atacate numai cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

9 Refacerea inspecției fiscale intervine:

- A. ca urmare a apariției unor informații comunicate organului fiscal de către alte autorități publice;
- B. când organul fiscal sesizează organul de urmărire penală prin proces-verbal semnat de organul de inspecție fiscală și de către contribuabil/plătitor supus inspecției, cu privire la datele ce au rezultat din controlul efectuat până la acel moment;
- C. ca urmare a desființării parțiale a deciziei de impunere emise în cadrul inspecției fiscale prin decizia de soluționare a contestației formulate de contribuabil împotriva acesteia.

10 Hotărârile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor pot fi atacate:

- A. cu contestație, de orice persoană interesată, în termen de 15 zile de la comunicare sau de la publicare, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- B. cu contestație care se judecă în complet format din 3 judecători de curtea de apel;
- C. numai de către magistratul vizat, cu recurs, în termen de 5 zile de la comunicare, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

11 Hotărârea Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București prin care se dispune admiterea contestației și desființarea rezoluției inspectorului-șef și a rezoluției de clasare și trimiterea dosarului pentru completarea verificărilor:

- A. este definitivă;
- B. poate fi atacată cu recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, în termen de 15 zile de la comunicare;
- C. se pronunță în cameră de consiliu, după ascultarea magistratului vizat de verificările Inspecției Judiciare.

12 Recursul împotriva hotărârile secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a soluționat acțiunea disciplinară:

- A. se soluționează de curtea de apel de urgență și cu precădere.;
- B. este de competența Secției de contencios administrativ a Înaltei Curți de Casație și Justiție.;
- C. suspendă executarea hotărârii secției Consiliului Superior al Magistraturii de aplicare a sancțiunii disciplinare.

13 Nu este obligatorie plângerea prealabilă:

- A. în cazul acțiunilor introduse de prefect, Avocatul Poporului, Guvern sau Curtea de Conturi;
- B. în cazul acțiunilor care privesc cererile persoanelor vătămate prin ordonanțe sau hotărâri de guvern;
- C. în cazul acțiunilor îndreptate împotriva actelor administrative care nu mai pot fi revocate întrucât au intrat în circuitul civil și au produs efecte juridice.

14 Plângerea prealabilă:

- A. în cazul actului administrativ normativ, poate fi formulată în termen de maxim 30 de zile de la publicarea acestuia în Monitorul Oficial;
- B. nu este obligatorie, în cazul refuzului nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim;
- C. este obligatorie în cazul hotărârii prin care Consiliul Superior al Magistraturii - Secția pentru procurori dispune revocarea din funcția de conducere a procurorilor.

15 Următoarele venituri sunt neimpozabile:

- A. veniturile reprezentând modificarea valorii juste a investițiilor mobiliare, ca urmare a reevaluării ulterioare;
- B. veniturile reprezentând scăderi de valoare rezultate din reevaluarea imobilizărilor necorporale care compensează cheltuielile cu creșterile anterioare aferente aceleiași imobilizări;
- C. veniturile din impozitul pe profit amânat, determinat și înregistrat de către contribuabil care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară.

16 Termenul de formulare a contestației împotriva deciziei de impunere a cîrge:

- A. de la momentul comunicării deciziei de impunere emise pe suport de hîrtie la domiciliul fiscal al împuternicitului contribuabilului prin scrisoare simplă;
- B. de la momentul remiterii sub semnătură a deciziei de impunere emise pe suport de hîrtie la domiciliul fiscal al plătitorului;
- C. de la momentul afișării anunțului la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a autorității publice locale.

17 Exigibilitatea taxei pe valoare adăugată pentru achizițiile intracomunitare intervine:

- A. la data la care ar interveni faptul generator pentru livrarea de bunuri similare în statul membru;
- B. în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofaktură până la data respectivă;
- C. la data la care intervine exigibilitatea taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe europene similare aplicabile achizițiilor de bunuri, stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective.

18 În jurisprudența sa referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.7 alin.6 și ale art.11 alin.1 lit.e din Legea 554/2004, în redactarea anterioară modificării prin Legea 212/2018, Curtea Constituțională a decis:

- A. procedura prealabilă trebuie să fie îndeplinită atât de entitățile private lezate în drepturile sau interesele legitime, cât și de autoritățile publice emitente ale actului contestat;
- B. necesitatea formulării plîngerii prealabile de către autoritatea publică pentru vătămările suferite de către aceasta prin acte ale entităților private;
- C. procedura prealabilă poate fi un remediu numai în cazul litigiilor avînd ca obiect anularea contractelor administrative, nu și în cazul litigiilor privind executarea acestor contracte.

19 În jurisprudența sa constantă, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut:

- A. un stat membru poate invoca dreptul său național pentru a se opune recunoașterii pe teritoriul său a căsătoriei încheiate de acesta cu un cetățean al Uniunii de același sex într-un alt stat membru în conformitate cu dreptul acestuia din urmă;
- B. libertatea de circulație a cetățenilor Uniunii care au făcut uz de dreptul de a se căsători cu o persoană de același sex variază de la un stat membru la altul în funcție de dispozițiile din dreptul național care recunosc sau nu căsătoria între persoanele de același sex;
- C. autoritățile competente ale statului membru a cărui cetățenie o deține cetățeanul Uniunii nu pot refuza acordarea unui drept de ședere pe teritoriul acestui stat membru resortisantului menționat, pentru motivul că dreptul statului membru menționat nu prevede căsătoria între persoane de același sex.

20 În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia art. 1 din Protocolul 1 cu privire la dreptul de proprietate, s-a reținut că:

- A. pentru a determina dacă există o privatizare de bunuri care încalcă art. 1 Protocolul nr. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului este necesar nu numai să se examineze dacă a existat deposedare sau expropriere formală, ci să se privească dincolo de aparențe și să se stabilească realitatea situației în litigiu;
- B. principiul justului echilibru este respectat chiar dacă ingerința unei autorități publice în exercitarea dreptului de proprietate nu este prevăzută de lege, atîta vreme cît ea nu este arbitrară;
- C. principiul legalității presupune ca ingerința unei autorități publice în exercitarea dreptului de proprietate să fie compensată printr-o dreaptă despăgubire, chiar dacă normele din dreptul intern aplicabile nu sunt suficient de precise și accesibile.

21 Excepția de necompetență poate fi invocată:

- A. de către părți și de către judecător până la închiderea dezbaterilor de fond, dacă aceasta vizează necompetența materială a instanței;
- B. de către părți sau de către judecător cel mai târziu la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe și pot pune concluzii, dacă aceasta vizează necompetența materială;
- C. de către părți doar prin întâmpinare, chiar dacă necompetența este de ordine publică.

22 Recursul declarat de intervenientul accesoriu, în situația în care instanța de recurs a constatat nulitatea recursului declarat de partea pentru care a intervenit:

- A. va fi respins ca lipsit de interes;
- B. va fi respins ca inadmisibil;
- C. va fi socotit ca neavenit.

23 Prorogarea de competență:

- A. nu operează asupra cererilor accesorii, dacă acestea sunt de competența teritorială a altei instanțe judecătorești;
- B. nu operează în cazul conexității;
- C. nu operează în cazul încălcării normelor de competență generală.

24 Reprezintă un caz de echipolență:

- A. actul de procedură se consideră comunicat părții în ipoteza în care aceasta a cerut studierea dosarului în care actul de procedură se afla depus;
- B. actul de procedură se consideră comunicat părții în ipoteza în care aceasta a cerut comunicarea actului către o altă parte;
- C. termenul de apel curge de la data comunicării hotărârii judecătorești, chiar și atunci când partea a declarat apel înainte de comunicarea hotărârii.

25 În materia perimării:

- A. două cereri conexe se pot perima separat;
- B. actul întrerupător făcut de intervenientul accesoriu profită și reclamantului în favoarea căruia a fost făcută intervenția;
- C. în cazul dizolvării persoanei juridice, cursul perimării este suspendat până la data rămânerii definitive a hotărârii de dizolvare.

26 În materia cererii de chemare în judecată a altor persoane:

- A. pârâțul poate formula cerere de chemare în judecată a altor persoane direct în apel;
- B. pârâțul poate formula cerere de chemare în judecată a altor persoane cu ocazia rejudecării fondului după casarea cu trimitere la prima instanță, când nu a fost legal citat în tot cursul judecării în fața primei instanțe și nici nu a fost prezent la vreun termen de judecată;
- C. pârâțul poate formula cerere de chemare în judecată a altor persoane în etapa judecării cauzei cu reținere de către instanța de control judiciar.

27 În ceea ce privește probele, instanța de apel:

- A. poate încuviința și administrarea probelor a căror necesitate rezultă din dezbateri;
- B. nu poate încuviința probele care au fost propuse tardiv la prima instanță și în privința cărora aceasta a constatat decăderea;
- C. nu poate dispune refacerea în totalitate a probelor administrate în primă instanță.

28 Cererea reconvențională:

- A. poate fi formulată și la primul termen de judecată, chiar dacă pârâțul este obligat la întâmpinare;
- B. nu poate fi formulată direct în recursul incident;
- C. poate fi formulată de reclamant la cererea reconvențională a pârâțului inițial.

29 Excepția de necompetență teritorială exclusivă:

- A. poate fi invocată doar de pârât prin întâmpinare;
- B. poate fi invocată în fața primei instanțe până la închiderea dezbaterilor;
- C. poate fi reiterată în cadrul căii de atac a apelului, exclusiv prin motivele de apel, atunci când prima instanță a respins excepția sau a omis să se pronunțe asupra ei.

30 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

- A. este de competența sa să înlocuiască aprecierea instanțelor naționale cu propria apreciere;
- B. art. 6 din Convenție impune instanțelor naționale obligația de a efectua examinarea efectivă a probelor propuse de părți, cu excepția cazurilor în care li se evaluează relevanța;
- C. obligația pozitivă de creare a unui "sistem judiciar eficace" nu poate fi satisfăcută doar prin căi de atac civile, administrative sau chiar disciplinare, ci implică în mod necesar și începerea procesului penal.

31 Cu privire la efectele deciziei de admitere a excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a decis că:

- A. decizia de constatare a neconstituționalității se va aplica doar în privința raporturilor juridice ce urmează a se naște după publicarea sa în Monitorul Oficial al României;
- B. decizia de constatare a neconstituționalității se aplică în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării deciziei de admitere a excepției de neconstituționalitate, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile, chiar dacă excepția nu a fost invocată până la publicarea deciziei de admitere;
- C. decizia prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate nu poate constitui motiv de revizuire pentru autorii aceleiași excepții, invocate anterior publicării deciziei, dar în alte cauze, soluționate definitiv.

32 În jurisprudența sa constantă, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că:

- A. în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 61 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă coroborate cu prevederile art. 32 și ale art. 33 din același cod, terțul care intervine în proces trebuie să justifice un interes propriu doar în cazul intervenției principale;
- B. în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 84 alin. 1 din Codul de procedură civilă reprezentarea convențională a persoanei juridice în fața instanțelor de judecată se poate face prin mandatar persoană juridică, prin consilierul juridic sau avocatul acestuia din urmă;
- C. în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 94 din Codul de procedură civilă coroborate cu prevederile art. 99, art. 115 și art. 118 din același cod, în cazul în care prin acțiune s-a solicitat și anularea actelor subsecvente încheiate în baza certificatului de moștenitor contestat, competența materială a instanței este determinată de valoarea obiectului actelor subsecvente a căror anulare se solicită ca efect al posibilei anulări a certificatului de moștenitor indicat în cererea de chemare în judecată.

33 În jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că principiul efectivității:

- A. presupune ca statele membre să nu prevadă modalități procedurale mai puțin favorabile pentru cererile de restituire a unei sume de bani care sunt întemeiate pe o încălcare a dreptului Uniunii decât cele care sunt aplicabile acțiunilor similare;
- B. nu este în principiu incompatibil cu stabilirea unor termene rezonabile de introducere a unei acțiuni, chiar dacă expirarea unor asemenea termene este susceptibilă, prin natura sa, să împiedice persoanele vizate să își valorifice drepturile în tot sau în parte;
- C. este încălcat prin stabilirea unui termen de aproximativ un an pentru introducerea cererilor de restituire a unor taxe considerate incompatibile cu dreptul Uniunii în condițiile în care un astfel de termen nu a fost prevăzut de acest stat membru în ceea ce privește cererile de restituire similare întemeiate pe o încălcare a dreptului intern.

34 Cererea de strămutare pentru motiv de bănuială legitimă:

- A. nu poate fi formulată direct în căile de atac, dacă motivul exista și era cunoscut încă de la momentul judecării în primă instanță;
- B. dacă se întemeiază pe calitatea de parte a tribunalului, revine în competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, care se va pronunța printr-o încheiere definitivă;
- C. va fi respinsă ca inadmisibilă atunci când se întemeiază pe calitatea de judecător a reclamantului, dacă pârâtul nu a invocat mai întâi încălcarea normelor de competență facultativă.

35 Cererea de revizuire:

- A. pe motiv că obiectul pricinii nu se află în ființă se poate exercita în termen de o lună de la cel din urmă act de executare;
- B. care s-a cerut pentru hotărâri potrivnice se soluționează printr-o hotărâre care este în toate cazurile supusă căilor de atac prevăzute pentru hotărârile atacate;
- C. pentru hotărâri potrivnice, de competența uneia dintre secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție, se soluționează printr-o hotărâre definitivă.

36 Contestația în anulare:

- A. nu poate fi introdusă mai târziu de un an de la data când hotărârea a rămas definitivă;
- B. pentru motivul contrarietății de hotărâri se introduce la Înalta Curte de Casație și Justiție;
- C. poate fi formulată împotriva unei hotărâri pronunțate în recurs atunci când aceasta este rezultatul unei erori vădite de interpretare a normelor de procedură referitoare la competența instanței.

37 În recurs:

- A. se pot invoca motivele prevăzute la art.488 alin.1 Cpc numai dacă ele nu au putut fi invocate pe calea apelului sau în cursul judecării apelului ori, deși au fost invocate în termen, au fost respinse sau instanța a omis să se pronunțe asupra lor;
- B. Înalta Curte de Casație și Justiție casează întotdeauna cu trimitere;
- C. nu se pot produce noi probe, cu excepția înscrisurilor noi, care pot fi depuse până la închiderea dezbaterilor.

38 În legătură cu modul în care se consemnează depoziția martorului se aplică legea de la data:

- A. administrării probei;
- B. propunerii probei;
- C. faptului juridic propus a fi dovedit prin proba cu martori.

39 Este incompatibil absolut:

- A. judecătorul chemat să soluționeze fondul cauzei după ce a pronunțat deja o încheiere interlocutorie;
- B. judecătorul care, după ce a pronunțat o hotărâre prin care a soluționat cauza în fond este chemat a judeca aceeași pricină după trimiterea spre rejudecare, chiar dacă este chemat să se pronunțe asupra altor chestiuni decât cele dezlegate de instanța de apel sau, după caz, de recurs;
- C. judecătorul care, pronunțând o hotărâre asupra fondului în primă instanță, este chemat să rejudece aceeași cauză ca urmare a trimiterii spre rejudecare, în urma admiterii căii de atac, pe motiv că judecata la prima instanță a avut loc fără legala citare a părților;.

40 Decăderea:

- A. intervine atunci când partea nu îndeplinește obligațiile stabilite de instanță privind avansarea cheltuielilor referitoare la administrarea probelor, dacă prin aceasta se amână judecata;
- B. nu intervine dacă pârâtul nu a invocat excepția necompetenței prin întâmpinare;
- C. reclamantului din dreptul de a modifica cererea de chemare în judecată poate fi invocată doar de către pârât, la primul termen de judecată.

- 41 Prin acțiunea introdusă pe rolul Curții de Apel X, Secția de contencios administrativ și fiscal, reclamantii Fundația X, Asociația Y ș.a. în contradictoriu cu pârâții Guvernul României și Ministerul Justiției au solicitat anularea hotărârilor de Guvern prin care Guvernul a exprimat sprijinul politic pentru pachetul legislativ cuprinzând proiectele legilor justiției și l-a trimis spre adoptare către Parlament. În motivare, reclamantii au invocat lipsa avizului pozitiv obligatoriu al Consiliului Superior al Magistraturii, precum și lipsa avizului Comisiei de la Veneția. Prin întâmpinarea depusă în termen legal, pârâții au invocat excepția inadmisibilității acțiunii, motivat de faptul că actele de exercitare a inițiativei legislative de către Guvern fac parte din categoria finelor de neprimire prevăzute de art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004. Au mai arătat pârâții că operațiunile tehnico-administrative efectuate în vederea adoptării celor patru proiecte de acte normative și procedurile de consultare a publicului pentru acestea nu au aptitudinea de a fi calificate ca acte administrative în sensul legii contenciosului administrativ, ci îmbracă forma unor operațiuni administrative anterioare emiterii unui act normativ și stau la baza emiterii acestuia din urmă. Chiar dacă prin acestea se naște un raport de drept, acesta este unul de natură constituțională, prin care Guvernul înțelege să-și exercite atribuția de inițiativă legislativă și să intre în raport cu Parlamentul. Curtea de apel competentă în soluționarea cauzei va dispune:**
- admiterea excepției inadmisibilității și respingerea acțiunii, ca inadmisibilă;
 - respingerea excepției inadmisibilității, suspendarea cauzei și sesizarea din oficiu a Curții Constituționale cu un conflict de natură constituțională între puterile statului;
 - respingerea excepției inadmisibilității, suspendarea cauzei și sesizarea din oficiu a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o întrebare preliminară pentru a se pronunța asupra compatibilității cu dreptul Uniunii Europene a Hotărârii de Guvern prin care legile justiției au fost trimise în Parlament fără a se aștepta avizul Comisiei de la Veneția.
-
- 42 Prin acțiunea formulată, reclamantul A. a chemat în judecată pârâțul Guvernul României, solicitând instanței ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, în temeiul art.9 din Legea 554/2004 să constate neconstituționalitatea O.G. nr.../2022 prin care se aduce atingere principiului libertății economice consacrat de art.135 din Constituție și, în consecință, să se dispună anularea acesteia. Prin întâmpinarea depusă în termen legal, pârâțul a invocat excepția inadmisibilității acțiunii, motivat de faptul că ordonanțele de guvern nu pot face obiectul acțiunii în contencios administrativ, cu atât mai mult cu cât se invocă constatarea neconstituționalității ordonanței. Curtea de apel competentă în soluționarea cauzei va dispune:**
- admiterea excepției inadmisibilității, cu motivarea că prin cenzurarea unui act normativ în instanță s-ar încălca principiul separației puterilor în stat;
 - admiterea excepției inadmisibilității, cu motivarea că obiectul principal al acțiunii în contencios administrativ nu poate fi constatarea neconstituționalității ordonanței;
 - declinarea cauzei în favoarea Curții Constituționale, instanța competentă cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a ordonanței.
-
- 43 Prin acțiunea formulată și înregistrată pe rolul Curții de Apel București, secția de contencios administrativ, reclamantul A. a chemat în judecată pârâțul Ministerul Educației, solicitând instanței ca, prin hotărârea ce va pronunța, acesta să fie obligat să îi emită ordinul de profesor emerit la care este îndreptățit ca urmare a rezultatelor obținute în mod constant la olimpiadele internaționale. În motivare, reclamantul a invocat excepția de nelegalitate a Hotărârii de Guvern nr.../2000 prin care se aprobă Metodologia de acordare a ordinului de profesor emerit. Prin întâmpinare, pârâțul Ministerul Educației a invocat excepția inadmisibilității față de excepția de nelegalitate, pentru lipsa procedurii prealabile. În plus, aceasta nu ar putea viza un act normativ, cu atât mai mult cu cât el este emis anterior Legii 554/2004. Curtea de apel va dispune:**
- Respingerea excepției de nelegalitate, ca inadmisibilă, întrucât aceasta nu poate viza un act normativ;
 - Respingerea excepției de nelegalitate, pentru lipsa procedurii prealabile;
 - Respingerea excepției de nelegalitate, întrucât aceasta nu poate viza acte administrative anterioare Legii 554/2004.

44 Prin sentința civilă nr. yy din data de 20.05.2021, Curtea de Apel X a dispus suspendarea executării deciziei de impunere nr. xx/10.01.2020 emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabilii Mijlocii - prin care reclamanta A SRL a fost obligată la plata suplimentară a impozitului pe profit în sumă de 4.567.456 lei și accesorii aferente în sumă de 343.234 lei până la soluționarea definitivă a cauzei și a anulat decizia de soluționare a contestației nr. zz/ 27.02.2021, precum și decizia de impunere nr. xx/10.01.2021.

Prin decizia nr. rr/30.08.2021, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul formulat de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabilii Mijlocii, a casat sentința recurată și rejudecând cauza, a respins cererea formulată de reclamantă. În consecință, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabilii Mijlocii a emis decizia nr. ll / 10.09.2021 prin care a stabilit accesorii fiscale în sumă de 856.987 lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar prin decizia de impunere nr. xx/10.01.2020.

Împotriva acestei decizii, reclamanta a formulat contestație, respinsă prin decizia de soluționare a contestației nr. uu/29.10.2021.

Reclamanta a introdus la Tribunalul X acțiune prin care a solicitat anularea deciziei de soluționare a contestației nr. uu/29.10.2021, precum și a deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. ll / 10.09.2021 emise de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabilii Mijlocii prin care s-au stabilit accesorii fiscale în sumă de 856.987 lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar prin decizia de impunere nr. xx/10.01.2020, cu motivarea că pe durata suspendării executării actului administrativ fiscal nu se datorează penalități de întârziere.

Tribunalul va dispune:

- A. va respinge acțiunea, ca neîntemeiată, întrucât dobânzile și penalitățile de întârziere sunt corect stabilite în sarcina reclamantei, având în vedere că decizia de impunere nr. xx/10.01.2020 reprezintă titlu de creanță, legalitatea și temeinicia acestui act administrativ fiscal fiind constatate de instanța de judecată în mod definitiv;
- B. va respinge acțiunea, ca lipsită de interes, apreciind că penalitățile de întârziere curg de drept în continuare, până la achitarea integrală a debitului, în temeiul deciziei de impunere nr. xx/10.01.2020 emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabilii Mijlocii;
- C. va admite acțiunea, în parte, va anula decizia de soluționare a contestației nr. uu/29.10.2021, precum și decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. ll / 10.09.2021, în parte, în ceea ce privește penalitățile de întârziere, având în vedere că pe perioada suspendării executării actului administrativ fiscal nu se datorează penalități de întârziere.

45 La data de 10.02.2015, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 124 alin. 1 raportate la cele ale art. 70 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală. Ce a decis Curtea Constituțională?

- A. a respins excepția de neconstituționalitate, ca inadmisibilă, cu motivarea că revine instanței de contencios administrativ sarcina de a analiza dacă marja de apreciere a legiuitorului în materie fiscală, prin prisma drepturilor contribuabililor, respectă prevederile constituționale referitoare la dreptul de proprietate privată;
- B. a admis excepția de neconstituționalitate, cu motivarea că sunt încălcate dispozițiile art. 52 din Constituție, întrucât dreptul la repararea unei pagube, prin acordarea de dobânzi, trebuie acordat prin intermediul unei legi organice și nu printr-un act normativ ce nu poate avea decât forța juridică a unei legi ordinare, respectiv o ordonanță a guvernului;
- C. a admis excepția de neconstituționalitate, cu motivarea că măsura prevăzută de dispozițiile legale criticate nu este suficientă pentru repararea integrală a prejudiciului suferit de contribuabil, întrucât dobânda nu se acordă de la momentul plății, ci de la o dată ulterioară.

- 46 Prin sentința civilă nr. x din 14 mai 2020 pronunțată de Tribunalul București a fost admisă acțiunea în despăgubiri formulată de reclamanta A.
Prin decizia civilă nr. xx din 20.03.2022 pronunțată de Curtea de Apel București, definitivă prin nerecurare, a fost admis apelul formulat de către pârâțul B, s-a schimbat în tot sentința atacată în sensul respingerii acțiunii formulate de reclamantă ca neîntemeiată.
La data de 15.04.2022, reclamanta a formulat cerere de revizuire a deciziei anterior menționate, în baza dispozițiilor art. 509 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă, invocând autoritatea de lucru judecat a sentinței penale nr. zz din 16.02.2022 pronunțate de Judecătoria Sector 3 București, rămasă definitivă prin neapelare, prin care, în soluționarea laturii civile, i-a fost recunoscut dreptul la despăgubiri.
Instanța competentă să soluționeze cererea de revizuire este:
- A. Tribunalul București;
 - B. Curtea de Apel București;
 - C. Înalta Curte de Casație și Justiție.
-
- 47 Prin acțiunea introdusă la Tribunalul Vaslui, reclamanta Z a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Y, anularea contractului nr. y din 03.06.2019.
Prin sentința nr. x din 02.02.2021 pronunțată de Tribunalul Vaslui a fost respinsă în tot acțiunea formulată de reclamanta Z ca neîntemeiată.
Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamanta Z.
Intimata Y a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat și apel incident împotriva considerentelor sentinței, arătând că, deși soluția pronunțată este corectă, considerentele acesteia cuprind erori factuale evidente.
Investită cu soluționarea apelurilor, Curtea de Apel Iași a respins apelul reclamantei ca nefondat, reținând că instanța de fond a soluționat în mod temeinic și legal cauza.
Curtea de Apel Iași a respins apelul incident:
- A. ca inadmisibil, având în vedere că apelul a fost formulat numai împotriva considerentelor sentinței pronunțate de instanța de fond, netinzând la schimbarea soluției;
 - B. ca rămas fără efect, având în vedere respingerea ca nefondat a apelului principal;
 - C. ca lipsit de interes, având în vedere că instanța de fond a respins în tot acțiunea formulată de reclamantă.
-
- 48 La data de 25.02.2015, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. 1 pct. 11 și alin. 2 din C.proc.civ. Ce a decis Curtea Constituțională?
- A. a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate, cu privire la toate motivele de revizuire, apreciind că principiul supremației Constituției și principiul legalității impun ca hotărârile judecătorești date cu încălcarea legii să fie supuse revizuirii în toate cazurile, pentru a se restabili ordinea juridică;
 - B. a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma "pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul" din cuprinsul dispozițiilor art. 509 alin. 1 din C.pr.civilă este neconstituțională cu referire la motivul de revizuire prevăzut la pct. 11 din cuprinsul acestora, cu motivarea că reglementarea condiției evocării fondului ca o condiție de admisibilitate a cererii de revizuire a respectivei hotărâri judecătorești încalcă art. 147 alin. 4 din Constituție, precum și accesul liber la justiție al cetățenilor, garantat de art. 21 din Legea fundamentală;
 - C. a respins excepția de neconstituționalitate, cu motivarea că o decizie de admitere a excepției de neconstituționalitate se aplică numai în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării acesteia, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile.

49 Prin cererea de chemare în judecată depusă la Tribunalul X, înregistrată sub nr. 342/2020 reclamantul A a solicitat, în contradictoriu cu pârâțul Consiliul local al municipiului C, anularea hotărârii emise de Consiliul local al municipiului C.

Prin sentința civilă nr. 10/10.10.2020 Tribunalul X a respins acțiunea, ca neîntemeiată. Împotriva acestei sentințe a formulat recurs reclamantul, criticând-o pentru încălcarea dispozițiilor art. 488 alin. 1 pct. 5, 6 și 8 din C.proc.civ.

Prin încheierea din data de 15/05/2021 Curtea de Apel Y a suspendat în temeiul art. 520 alin. 4 din C.proc.civ. judecarea cauzei până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept la sesizarea Curții de Apel Y în cauza ce face obiectul dosarului nr. 289/2021.

Prin decizia nr. rr/12.05.2021 Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat hotărârea prealabilă pentru dezlegarea unor chestiuni de drept solicitată în cauza înregistrată pe rolul Curții de Apel Y sub nr. 289/2021.

Prin decizia nr. 100/12.03.2022 Curtea de Apel Y a admis excepția perimării, invocată din oficiu, și a constatat perimată cererea de recurs, întrucât cauza a rămas în nelucrare mai mult de 6 luni de la data pronunțării Înaltei Curți de Casație și Justiție, din culpa recurentului-reclamant.

Împotriva acestei decizii a formulat recurs recurentul - reclamant, invocând motivul de nelegalitate prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 5 din C.proc.civ.

Ce va decide Înalta Curte de Casație și Justiție:

- A. va respinge recursul, cu motivarea că perimarea operează indiferent de cine a cerut suspendarea în temeiul art. 520 alin. 4 din C.proc.civ.;
- B. va respinge recursul, ca nefondat, cu motivarea că reclamantul este în culpă pentru că nu a solicitat repunerea cauzei pe rol;
- C. va admite recursul, va casa decizia atacată și va trimite cauza Curții de Apel Y pentru a soluționa cererea de recurs, întrucât reluarea cursului judecării trebuia să se dispună din oficiu, părțile nefiind în culpă.

50 Prin decizia xx/23.11.2021 Tribunalul I a respins apelul formulat de apelantul-pârât împotriva sentinței nr. xxx/20.05.2020 a Judecătorei F prin care acesta fusese obligat la plata către reclamant a sumei de 30.000 lei, reprezentând chirie.

Împotriva acestei decizii pârâțul a formulat contestație în anulare prin care a invocat dispozițiile art. 503 alin 1 din Codul de procedură civilă, susținând că, deși a fost prezent la termenul când a avut loc judecata, nu a fost legal citat la niciunul din termenele de judecată anterioare acordate în apel, precum și prevederile art. 503 alin. 2 pct. 1 din același act normativ, arătând că hotărârea instanței de apel este semnată doar de unul din membrii completului de judecată, pentru celălalt membru semnând președintele completului.

Ce va decide instanța investită cu contestația în anulare ?

- A. va admite contestația în anulare, doar cu privire la motivul prevăzut de art. 503 alin. 2 pct. 1;
- B. va respinge contestația în anulare, ca inadmisibilă;
- C. va admite contestația în anulare sub ambele aspecte invocate.